

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrlet leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slavnost slov. pev. društva v Mariboru.

Slovesni dan, katerega marsikateri Slovenec z velikim veseljem pričakuje, je že blizu. V nedeljo, dne 6. avgusta pride iz vseh slovenskih pokrajin veliko ljudij, ki bodo navdušeno peli ali poslušali krasne slovenske pesmi. Samih izurjenih pevk in pevcev nastopi nad 200. Iz toliko grl zadonele bodo pesmi, ki so tako lepe, da se jih ni moči naslišati. To ti bo veselje! Pri koncertu svira nad 40 mož broječa Ptujška godba, katero vsak hvali, ki jo je že slišal. Slavnost vrši se pri »Gambrinu« na najlepšem vrtu, kar jih je v Mariboru. Vrle Mariborske Slovenke so obljubile, da bodo vrt prav ukusno okinčale. Sploh se dela grav marljivo na to, da ostane 6. avgust vsakemu vdeležencu v prijetnem spominu.

Vdeležba bode gotovo velikanska. Že iz Kranjskega pripelje se s posebnim vlakom več stotin čestilcev slovenske pesmi. Veliko narodnih društev je naznanilo svoj prihod. Celo iz Hrvaškega in Istrije pride veliko gostov. Prepričani smo, da se tudi Vi kmetje slovenski mnogobrojno vdeležite. Ugodna prilika se Vam ponuja, porabite jo! Poleg krasnih pesmij slišali bodete tudi dosti lepih besed iz ust odličnih narodnjakov. Vsak, ki pride, vrnil se bo osrčen in zadovoljen na dom ter se bo še z večjim veseljem poprijel svojega poštenega dela. Ker je pevskemu društvu veliko na tem ležeče, da se vdeleži mnogo kmetov, znižalo jim je vstopnino na 30 kr.

Nek Mariborski nemčurček, ki se predrzne trditi v »resnicoljubni« Graški »Tagespošti«, da se nimamo nadjati povoljne vdeležbe, spomni naj se le koncerta, ki ga je priredilo društvo pred tremi leti tudi v Mariboru! Kakor sodimo po sedanjih pripravah, bode nedeljski koncert, če tudi na veliko jezo škodoželjnih nasprotnikov, vse prejšnje v vsakem oziru še prekosal.

Na veselo svidenje torej v nedeljo v Mariboru!

Kolera pa c. kr. okr. glavarstvo.

Slavno c. kr. okr. glavarstvo Mariborsko je razposlalo in najbrž tudi druga po naši deželi, nedavno vsem občinam stroga naročila zastran bližajoče se kolere. Previdnost je hvale vredna, tudi prav koristna. To spričuje slučaj, ki se je lansko leto prigodil pri Sv.

Marku niže Ptuja. Tam je prinesel neki mož kolero z Ogerskega in je tudi za-njo umrl, pa pravočasnemu in odločnemu postopanju dotičnih oblastev posrečilo se je z božjo pomočjo, kužno bolezen ustaviti, da se nič ni dalje razširila.

Čudno pa se nam vidi, prav čudno to, da sl. c. kr. glavarstvo vse te svoje, sicer modre poduke in ukaze določilja vsem občinam edinole v blaženi nemščini, če prav mu je in mu mora biti dobro znano, da nas je ogromna večina njemu podložnih županov takih, ki niti besede nemške ne razumevamo! In vendar nam ob enem protijo s prav občutljivimi globami, če bi se po krivdi županstev v zdravstvenih zadevah kje kaj zane-marilo ali zakasnilo. Ali ni to nevolja? Javno torej prosimo, prav uljudno prosimo, pa ravno tako odločno zahtevamo od slavnih c. kr. okr. glavarstev naše dežele: dajajte nam slovenskim občinam slovenske dopise, sicer ne moremo nobene odgovornosti sprejeti za spolnitev vaših ukazov, in če nam bodete nalagali globe, ustavljali se bomo, če bo treba, do najvišjega upravnega sodišča!

Pri tej priložnosti naznanjamo svojim tovarišem, slov. županom, da se lahko najde pomoč zoper presilno nemškovanje naših c. kr. uradov. Vemo namreč popolnoma zanesljivo, da je vis. c. kr. namestništvo v Gradcu v nekaterih slučajih doposlano mu pritožbe zaradi nemškega dopisovanja okr. glavarstva Mariborskega hitro in ugodno rešilo, ter naravnoč zaukazalo, da se morajo dotičnim strankam določiti samole slovenski dopisi!

Prav zato nujno opominjamo vsa slovenska županstva našega političnega okraja, naj se stanovitno ter vstrajno upirajo nepotrebnemu nemškovanju, naj vse nemške dopise nazaj pošiljajo z uljudno prošnjo, da se jim zadevni ukazi določijo slovenski, ker nemških ne umevate, tolmača pa tudi v občini na razpolago nimate! Samole z složnim in stanovitnim uporom bomo prišli

do zaželenega cilja, do slovenskega uradovanja! Sicer se ti nemški gospodje v eno mer izgovarjajo, rekoč: saj je vse dobro tako, kakor je, saj se nihče ne pritožuje, čemu bi bila ta potrata: uradovati v dveh jezikih itd. Enako besedičenje slišali smo že večkrat na lastna ušesa. Toraj slovenski župani, kolikor vas je navdušenih rodoljubov, na delo! Le složno in krepko naprej za natorne pravice našega milega naroda! Slov. župan.

Škof Strossmayr na Slatini.

Naša slovanska pregreha je nesloga. Spravila je že slovanska plemena ob krone, tirala jih že v trdo sužnost. Ta nesloga je dandanes posebno doma unkraj Sotle, pri sosedih naših — Hrvatih. Oškodila jih je že v marsičem in če se pravodobno ta rana ne zaleči, žuga jim koj z žalostno bodočnostjo. Cela Hrvaška razdeljena je v tri stranke. Vladna stranka ali madžaronska, je najmočnejša, a tudi najnevarniša in kopa samostalni Hrvaški gotov grob; Starčevićanska, nekako radikalna stranka in pa Strossmayerjeva stranka, kateri pripadajo konservativni Obzoraši. Pred kratkim sta se pa dve poslednji stranki zjedini, kar je bilo silno potrebno, da se bodete tem laglje bojevali zoper madžarona. Glavno zaslugo zato imajo škof Strossmayr, ki so prvi podali Starčeviću roko v spravo. To spojenje Obzorašev in Starčevićancev mora veseliti vsakega poštenega Hrvata, a veseli tudi nas Slovence, ki nosimo v srcih svojih odkritosrčno ljubezen in sočutje do sosednih svojih bratov. Da je temu tako, pokazali so dne 24. julija duhovniki Rogaške in sosednih dekanij. Štirindvajset duhovnikov se je zbralo na Slatini, kjer biva škof Strossmayr kot gost, ter se podalo pod vodstvom Rogaškega dekana in nadžupnika Svetokriškega k prevzvišenemu vladiki, da jim čestitajo k tej sijajni spravi. Gospod dekan so nagovorili škofa ter poudarjali, da jim pridemo poklanjat svojo udanost in ljubezen ter tako nekoliko zadostovat za nehvaležnost, s katero plačujejo Hrvatje-nasprotniki, posebno zaslepljeni madžaronski duhovniki, znano njihovo požrtovalnost in ljubezni polno skrb za narod hrvaški. Povedali so, da jih visoko čisla narod naš slovenski, da za njih bije srce vsakega duhovnika lavantinske škofije, ter jim želi z navzočimi še mnogo srečnih. Prevzvišeni vladika blagovolili so na to odgovoriti, da jih veseli ta sprava dveh narodnih strank, še tembolj veseli, ker se je tudi Slovenci veselimo. Vedeli so, da jih nasprotniki, mesto da bi sprevideli svojo zmoto, bodo še bolj črtili in črnili zavoljo tega koraka, a zbal se niso dobro vedoč, da tudi Kristus, dasiravno Bog in božjo ljubezen v srcu noseč, ni mogel ustreči vsem. Povdarjali so tudi ljubezen svojo do naroda slovenskega, osobito do duhovnikov slovenskih, ki so tako edini v ljubezni do svojega naroda. In poslavljali so se škof od nas, mi od škofa, vse je bilo tako ganljivo. Ta dan ostane nam o vednem spominu. Bog ohrani Hrvatom in nam toliko ljubljene škofa, kličemo jim vsak iz svojega kraja! Njih duh pa naj nas vse prešinja ter nas vspodbuja k novemu delu za sveto vero in narod slovenski!

Cerkvene zadeve.

Srebrna sv. meša v Konjicah, dne 19. julija 1893.

(Dalje.)

Za prihod bil je odločen torek 18. julij popoldne. Silna burja in vihar okoli poldneva sta nas strašila, da

ne bode nič prijetnega — vendar hvala Bogu, okoli štiri ure popoldne se zjasni in nebo pokaže svoje jasno obličje — tudi ono se je veselilo z nami, s Konjiškimi župljani. Željno smo se ozirali v daljavo, da bi se kmalo in kmalo prikazal hlaponček in nam prinesel mile goste. Hitro po peti uri prisopiha in tokrat nekako ponosno pridrdra v Konjiško postajo in imeli smo čast pozdraviti drage goste, preč. gg.: dr. J. Križaniča, kanonika, Antona Lacko, župnika pri Sv. Križu na Murskem polju, Frančiška Ferk, župnika pri Sv. Marjeti na Pesnici, Martina Lapuh, župnika Sv. Barbare pri Vurberku, Jan. Lenart, župnika Polčanskega, Vinka Plaskan, župnika v Zibiki, Janeza Vraz, župnika pri Sv. Florijanu pod Bočem in Jurija Žmavec, župnika na Remšniku. Tem č. gospodom jubilentom pridružili so se tudi kot gosti preč. gg. iz Maribora: kanonik F. J. Bohinc, stolni župnik nekdanji profesor, dr. Mlakar, bivši vikar Konjiški in vrli kapelnik L. Hudovernik.

Došle pozdravila sta Konjiška gg. kapelana in potem smo se peljali med silnim gromenjem topičev v Konjiški trg proti nadžupnišču, ki se je za ta dan slovesno, praznično obleklo. Kraj ceste vsajene so bile mlade smrečke pred vhodom v dvorišče nadžupniškega dvorca stal je prav ukusno okinčan slavolok z napisom: »Ecce, quam bonum et jucundum fratres habitare in unum«. »Glejte, kako dobro in prijetno, bratje, je prebivati skupaj« (Ps. 132, 1). Nad vhodom v nadžupnišče stal je še jeden slavolok z lepim krščanskim pozdravom »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« Tukaj so svoje mile sošolce pozdravili in objeli vidno ginjeni preč. gosp. nadžupnik Jernej Voh. Po kratkem odpočinku podali smo se v cerkev, katero so za to slovesnost lepo okinčale in ozaljšale pridne roke Križevskih deklet. Tukaj smo odmolili pred sv. Rešnjim Telesom sv. rožnivenec, dekleta pa so zapela med spremljevanjem orgelj več krasnih Marijinih pesmij. Cerkev pa je tudi od zunaj bila lično ovenčana. Iz mogočnega zvonika plapolale so tri velike zastave, papeževa, cesarska in avstrijska in iz visokih lin spuščeni je bil lep zelen venec, ki je segal do tal. Pred velikimi vrati postavljen je bil velik slavolok s slavnosti primernim napisom: »Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi?« »Kako bom povrnil Gospodu vse to, kar mi je storil?«

V prvem mraku prihitela sta še č. gg.: Blaž Cilenšek, župnik pri Mariji v Zagorji in Martin Rodošek, župnik pri Sv. Martinu za Dreto — in tako nas je bilo zbranih 11 jubilentov in več gostov, ki so se v prisrčnih zdravicah pozdravljali in pripovedovali dogodke minolih 25 let. Tega večera naredila je godba iz bližnjih Zreč podoknico in Konjiški domačin umetni ogenj, ki je naredil gledalcem, posebno mladini veliko radosti in veselja. Večerni zrak pa je pretesala močna strelba in oznanjevala srečnim Konjiškim faranom in sosednim župnijam ter odmevala na zelenem Pohorju, da se v Konjicah pripravljajo za neko posebno svečanost.

Cerkev Matere Milosti v Mariboru.

Benedicti erunt, qui aedificaverint Te.
Tob. XIII. 16.

Velika in redka svečanost se bode obhajala 10. avgusta v Mariboru. Naš milostljivi knez in škof bodo z veliko slovesnostjo temeljni kamen položili za cerkev Matere Milosti v Mariboru. Da smo si ravno ta dan izvolili, je poglaviti vzrok, ker je 10. avgusta — dan blažene smrti veličastne device in mučenice, sv. Filumene. Ta velika in čudodelna svetnica je dobrotnikom naše cerkve že dovolj znana, saj že veliko število izmed njih opravlja šestnedeljno pobožnost v čast sv. Filumene in priporoča njenemu mogočnemu varstvu srečen izid našega bogoljubnega dela. Priskrbeli smo,

da se bo ravno ta dan t. j. 10. avgusta v Magnani na Laškem, kjer počiva sv. Filumena, na njenem oltarju sv. meša služila za srečen konec našega podvzetja, zakaj veliko delo je to, ker ne pripravlja se hiša za človeka, ampak za Boga samega. — »Blaženi, ki bodo Tebe zidali, Jeruzalem mesto Božje!« — Tako je zaklical pobožni Tobija, ko je v čudoviti krasoti in bliščobi v duhu gledal spet sezidano Jeruzalemsko mesto in njegov tempelj. Nam sicer pribodnjost cerkve Matere Milosti ni odkrita, vendar smemo zaupati, da bode preblazena devica Marija, Mati Milosti, velike milosti delila posebno tistim, naj so še živi ali že pokojni, ki so s svojo pobožno molitvijo in milodari pripomogli, da se njena cerkev srečno dokonča. Daj mili Bog, da bi se preroške besede pobožnega Tobija nad vsemi našimi dobrotniki izpolnile in bi mi smeli zaklicati: Blaženi bodo, ki bodo Tebe zidali, cerkev Matere Milosti v Mariboru!

Vse po Mariji! Vse z Marijo!

Vse v Mariji! Vse za Marijo!

Boldogasszony na Ogerskem, 2. avg. 1893.

P. Kalist Heric iz reda sv. Frančiška.

Gospodarske stvari.

Pomanjkanju krme, kako se opomore?

Dandanes je pač že malo gospodarjev, ki bi se ne pritoževali, da pomanjkuje krme. Vsak se že boji zime in prve spomladi v svesti, da ne bo izhajal za svojo živino. Moral si bo krme še le tedaj dokupiti, kadar mu je zmanjka, ali par glav iz hleva oddati, če noče, da bi žival stradala in se preveč poslabšala. A ne kaže ni eno, ni drugo. Brž ko je pomanjkanja krme pred pragom, poskoči hitro cena, če se hočeš z njo preskrbeti. Da bi se hlev zavoljo pomanjkanja krme spraznil, to tudi ne kaže in tega tudi ne bo treba, če gospodar o pravem času pomisli na zimo. Ni ne brez najmanjše važnosti vprašanje, kako bi se prišlo v okom takim in enakim zadregam. Če pa kmetovalec le malo pomisli, uvidel bo, da se že da krma o pravem času in v obili meri pripraviti. Posebno letos, ko se kaže, da bo slaba s krmo, naj bi se ravnal vsak gospodar po znanih načelih, za katera pa se le tako redko mara:

1. Štedi s krmo vedno in povsod.
2. Štedi posebno krmo za zimo ter polagaj, dokler mogoče, z zelenjem in pazi, da se ti dobro ohrani.
3. Preskrbi se s krmo, dokler še cena ni previsoka.

Pred vsem drugim važno je prvo načelo za gospodarje vsake vrste. A s krmo štediti ni živini krmo pritrjavati. Kdor le na to pazi, da se kar nič od krme ne pogubi in sicer brez haska na ta ali oni način, bode pritržil, da tudi manje krme pametno in pazljivo porabljenega toliko izda, kakor večji kupi, ako se ni pazljivo polagalo, ampak se krma raztrosila po hlevu in na potu iz polja.

Pa čemu bi to kmetovalcu razlagal, da naj pri krmiljenju pazi tudi na najmanjše stvari? Ker je že navada taka, da se nabašejo jasli, da so zvrhane, seveda dokler je zelene krme v obili meri. Kaj pa bo s krmo? Nekaj je bode seveda živina spravila, precejšnji del pa je bode po tleh raztrošene, ki pride seveda takoj med steljo in v gnoj, ne da bi še prej prišla v želodec živalij in ji kaj koristila. A tudi v jaslih ostane veliko krme, ki se tudi ne porabi, kakor bi se imela. Hlapec ali dekla ne čaka dolgo, ampak pomeče še to krmo živini pod nogo. Ali pa ni to največja potrata! To so le malen-

kosti, bo ta ali oni porekel; a to niso malenkosti. Ko bi kmet malo premislil ali preračunal, koliko izvrstne krme se v celem času krmiljenja z zelenjem na ta način potratil, bi se pač začudil.

Pa tudi s premlado travo ali deteljo krmiti je ne-spametno, ker se take klaje veliko več porabi, kakor če je dorasla. Mleka ne bo v večji meri, ne boljše kakovosti, če mlado krmo polagaš. Najboljše seveda kmet stori, če prideva zeleni krmi nekaj slame. S tem prihrani si precej sena ali detelje za suho, a mleko ne trpi nobene škode radi pridejane rezanice. Lahko rečeno, težje storjeno! Hlapec in dekla bi le rajši krmila samo zeleno travo in deteljo, kakor se prinese iz njive. Že to ni prav, če se detelja ali celo dolga trava cela namaši v jasje, ker jo živina, otepajoče se za muhami, tem ložje raznaša. Pa gospodar mora skrbeti, da mu družina ne potratil preveč klaje. Zatrti naj se torej poslom, da ne štedijo preveč slame za zimo, temveč da jo pridno med zelenje mešajo.

Opomniti je tudi, da slama nikakor ni najboljša stelja, ker se le slab gnoj dobi; več je torej hasna, če se živini polaga. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 4. avgusta v Šentilji pri Gradiču; pri Sv. Petru pod Sv. Gorami. Dne 5. avgusta v Loki, na Ptuji. Dne 7. avgusta pri Novi cerkvi. Dne 10. avgusta v Celji, v Lučanah, v Podčetrtku, pri Sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Radgoni in v Slov. Gradci.

Dopisi.

Iz Maribora. (Dijaška kuhinja.) Za ponedeljek, dne 17. julija t. l. bil je sklican občni zbor dijaške kuhinje v čitalnične prostore. Prišlo je pa premalo udov in zato se je moral napovedani občni zbor na osem dni pozneje, t. j. na pretečeni ponedeljek sklicati. Pa tudi takrat se ni posebno veliko prijateljev zbralo. Zanimivemu poročilu g. predsednika povzamemo, da je društvo hranilo 46 dijakov — četvero iz c. kr. učiteljskega — druge iz c. kr. gimnazije. Devet jih je hodilo obedovat vsaki dan, dva po eden, šest po dva, ostali pa po tri ali več dni, tako, da je bila miza dijaške kuhinje vsaki dan povprek za 25 dijakov pokrita. Izdalo je društvo 916 gld. 23 kr. in še ostaja za prvo nujno silo 45 gld. 39 kr. V kratkih potezah na to g. predsednik slika bēdo marsikaterega vrlega, pridnega, nadarjenega mladeniča, ki bi zaslužil izdatno podporo od dijaške kuhinje. Zato je proš en vsak rodoljub in vsak, kdor ljubi našo mladino, naj položi svoj dar, veliki ali mali, na mizo »dijaške kuhinje« — sprejeli bomo pa s hvaležnim srcem vse, s čemer zamoremo stradajoči mladini pomagati — denar, žito, krompir, maslo itd. — Le vrlo donašajte, rodoljubni Slovenci in vse bomo obrnili v prid naše mladine! Pri sledeči volitvi bili so voljeni v odbor gg. kanonik dr. Križanič, kanonik dr. Pajek, ravnatelj in profesor bogoslovja, dr. Mlakar, magister Feliks Ferk, dvetnik dr. Jernej Glančnik, knezoškofijski tajnik Majcen in stolni kaplan Kavčič. Odbor si je na to izvolil g. kanonika dr. Križaniča zopet svojim predsednikom, g. magistrata Feliksa Ferka, podpredsednikom, g. ravnatelja in prof. dr. Mlakarja, denarničarjem in g. Majcena, tajnikom.

Iz Čadrama. (Prošnja.) Kakor je že mnogim znano, ustanovili smo v Čadramu »bralno in gospodarsko društvo«, »Sloga« po imenu. Pravila povzeta so iz pravil društva »Kmetovalec« v Gotovljah, katera nam je na našo prošnjo društvo poslalo. Bodi mu na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala! Zato imamo tudi

mi namen, enako »Kmetovalcu« v Gotovljah, pospeševati umno kmetijstvo s podučljivimi govori in pa zlasti z branjem podučljivih knjig in časnikov. In kdo izmed izobraženih ljudi si upa trditi, da dandanes kaj takega ni potreba, saj je že tudi »Slov. Gospodar« letos večkrat priporočal »bralna društva«? In vendar se nahaja tukaj v naši okolici mnogo takih prijateljev, kateri imajo naše društvo čisto za nepotrebno, samo zato, da bi denar iz tega kraja na tuje pošiljali. In ker jih je več, ki takim besedam verjamejo, zato je več takih, ki so poprej k društvu pristopiti obljubili, sedaj pa čakajo, da bi jim društvu že naprej sadu prineslo, potem bi ga še le podpirali. Da pa kljubu tem slabim razmeram društvo vendar napreduje, predrzujemo se prositi vse bližnje in dalnje rodoljube, ako bi se našli med njimi dobrotniki, ki bi hoteli naše mlado društvo na kakoršen koli način podpirati, da bi zamoglo ono svoj namen izpolnjevati. Morda ima kdo zbranih starih časopisov ali starejih knjig, takih, ki bi še bile za rabo; za take, ki jih še niso brali, so kakor bi bile nove. Morda se najde dobrotnik, ki bi nam jih hotel podariti ali vsaj po nizki ceni prodati, da se naša društvena knjižnica kmalo napolni s podučljivim berilom, da se bomo imeli iz česa učiti. Tako nam ne bodo mogli neprijatelji oporekati, da samo denar pobiramo, družega pa nič ne storimo. Zato ponovimo še enkrat svojo prošnjo do vseh naših prijateljev in jim obljubimo vse darove hvaležno v listih objaviti.

Odbor društva »Sloga«.

Iz Maribora. (Pismo iz Amerike.) Peljali smo se po vodi 22 dni in 22 nočij. Ko pridemo na Sanktos, tam smo ležali skoz noč, drugi dan ob 4. uri sedemo na železnico in se peljamo pet ur do Sant-Paula. Ko smo se peljali od Sanktosa, se je pasla živina na pašniki, nekatero se je paslo, nekatero cerkvalo pa največje cerknjenih ležalo: krave, voli, konji in mule. Brazilija živine ne redi, ko je nezdrava luft in giftna zemlja. Bolen sem gratal na šifi, pa sem še zdaj bolen, tri tedne sem že bolen, če ne dalje, me boli glava, želodec, noge, vsi glidi me bolijo; kaj snem, vse izvrem. Medel sem že tako, da ni druga ko kost in koža, da od same medlosti delati ne morem. Zaslužil še nisem nič, ko ne morem delati, košto imam vsaki dan enako: grah in kurbuse, v časih dobim kak štikel mesa. Pa bi še vse glih jedel, pa ne znajo skuhati, voda je žarka, za sol imamo soliter, priraste tukaj nič druga, ko grah in koruza. Druga reč pa vse iz Avstrije pride pšenična moka, pač vse. V Braziliji ni ene njive, ne enega travnika, samo tako drevje, ko ima listje in malo drevje in smrdi. Ljudje so govorili, kako je vse fal; oh ljubi moji, novi platneni gvant več košta, ko vaš lep štofast, ena srajca košta 3 fl., štofaste hlače 11—15 fl., celi gvant štofast košta 100—150 fl. Rajši bi bil vedel, da bi me bli na grenci prijeli denarje vzeli in na šup nazaj poslali, ko pa da sem v Brazilijo šel. Prišel sem v pekel pa ne v nebesa, tam sem 3krat jedel, 2krat pa južnal, voda je zdrava, — tukaj je nezdrava, več ne smeš piti, kako en liter na dan, drugače čez vrže in je zleht. Oh ljubi moji prijatelji, brati in sestra, vi ne veste, kako je meni težko tukaj biti. Bolen skoraj na smrt, spovedati se ne morem, ko ni cerkve zato, ni nobenega britofa, ne nič; če človek umrje, ga vsak sam pokoplje, kakor mrhovino. Bojim se, da bi tukaj umrl, ko se spovedati ne morem. Črve sem dobil v noge, da mi že prsti gnijejo, da se obuti ne morem. Solze mi tečejo, kadar zmislím na svoj kraj — vročina je taka tu po zimi, ko je tam poleti. Ljubeznivi moj brat, da bi bil tako vsmilen, da bi mi poslal 160 fl., če bi pa ti ne mogel v kup spraviti, prosim, da bi sestra posodla, da bi mi poslal. Jaz vam iz srca rad povrnem, da mi le zdaj pomagate, jaz ti iz srca rad 6 dni za tisto delam, da

mi le denarje pošleš. Prosim, da bi moj gvant in moje kose, ki so pri Krecenbahari, ti hranil, saj ne boš zastojn. Jest bom še vse dol zaslužil, saj vidiš, da mi hudo gre. Če mi ti denarjev ne pošleš, te jas ob leti ne bom več hodil po zemlji. Pa bi kje ti mislil, da bi jaz pisal, da meni hudo gre, meni pa bi dobro šlo, o ne, tisto si ti ni treba misliti. Prav lepo te prosim, bodi tak dober, da bi mi poslal 160 fl. Pišite pa trdo nemško zunaj gor na kopert, pa na receptis ga pošlite 2 fl. žiher gor deš. Prosim te, da bi mi poslal denarje; dolgo jaz ne bom tukaj živel. — Zdaj pa sklenem moje slabo pisanje in pozdravim Vas vse vkup, tebe, Petra, Andreja, Mico, Kaučiča in nobenemu ne želim v Brazilijo priti.

Jurij Meglič.

Iz Slov. Goric. (S pota.) Pri Sv. Vrbanu obiščem grob pesnika veselih Slov. Goric, Lavoslava Volkmera, ter sem želel plemeniti duši večni mir in pokoj. Ne daleč od mirodvora je prostor za sejem, a se mi ne dopade, da je na sredini sv. križ, okrog katerega se brezvestni kupčevalci pridušujejo, kolnejo in prisegajo, a sv. razpelo mora biti temu priča. Slovenski napis zastonj iščeš pri Sv. Vrbanu; a upajmo, da v kratkem pišem ugodneje o razmerah pri Sv. Vrbanu. Pek ima »Wesiag«, ali bi ne bilo lepše »Bezjak«? Potem je krčma in trgovina g. župana Johann Marinitich, kaj ne, lep napis? Glejte g. Marinič, da Vam solnce še naprej milo sijje, vrzite ono sodrgo raz stene; drugače si bodo Slovenci vedeli pot dalje najti in se ravnati po geslu: »Svoji k svojim«. Veseli me, da sem slišal, da tukaj na gostije ne pridejo »prežat«, kar mnogokrat veliko hudega povzroči. Ves drugi je pa g. Marinič, c. kr. poštar, imajoč slovenski napis, on je zastopnik »Slavije«, ter marljivo čita slovenske časopise. — Proti Ptujju sem našel narodnega kovača, s slovenskim napisom. Celo pri Ptujju je »Tomaž Rebušek, gostilničar in trgovec deželnih pridelkov«, se priporoča! Pri Ptujju je kažipot slovenski: V Ljutomer, v Radgono! Zakaj ni jednako po vsem Slovenskem? — Na Ptujju se kaže napredek Slovencev; slovenskih napisov je že mnogo, a pri drugih. akoravno so nemški, vendar se kaže slovenski duh, ker sta: »š, č« izpodrinila: »sch, tsch«. Med vsem se blesti napis »Narodni dom«, kjer se shajajo Ptujski Slovenci, odličnjaki, tam beró časopise ter se navdušujejo za slovenski boj in idejale; imenujem g. Antona Gregoriča, blago dušo, podpornika ubožcev. Obiščem Sv. Marka, tam je lepa cerkev, znotraj vsa lepo prenovljena ter okinčana z novimi altarji. To je zasluga č. g. M. Slekovca, slovenskega kronista. Tudi šola je taka, da je ni lahko najti, na njej se blesti: »Mladini v poduk in odgojo«; zlat napis! Slišal sem, da tukaj podučujete dve sestri, ki živite izgledno; Bog daj takih učiteljskih močij prav mnogo! Markovčani, bodite ponosni na to, kar imate; ostanite vedno zvesti sv. cerkvi in vrli, narodni Slovenci, saj ste si osnovali bralno društvo, ki že šteje nad 80 udov. — Od Sv. Marka obiščem Sv. Martina pod Vurberkom, kjer je snažna cerkev, od romarjev mnogobrojno obiskovana. Pravijo, da tukaj ni nemškutarije, kakor tudi pri Sv. Barbari ne. — V Ptujskem okraju so table pri cestah dvojezične, kar človeku dobro stori. — Pri Sv. Rupertu se nahaja nekaj nemškutarjev, recimo pri Pesnici, v Šetarjevi: »Josef Löschniggs Mühle«. Temu mlinarju bojda pragermani iz blažene Bismarckovine na mlin vozijo. Oh revček, da si v krempeljih nekaterih Lenartskih purgarjev! Pri Sv. Rupertu imajo tudi bralno društvo, ki bi nas naj kmalo razveselilo s kako veselico. — Prikrešem k Sv. Lenartu, ki ima že nekaj slovenskih napisov, najnovejši je g. Dimnika. Dostavim, da »Slovan gre na dan, a vas Nemce je strah«, ker slovenski prijatelj in pomagač dobrim in iskrenim Slovincem, g. dr. Janko Leščnik je odprl svojo

pisarno. Ker tudi telo rabi počitek, sem v gostilnici: »Lerchenfeld« (škrjančevo polje) zaključil svoje popotne opazke. Ako sem koga zadel, naj mi odpusti in se boljše!

—k—
Od Sv. Jurija na Ščavnici. (Društvo za zidanje nove farne cerkve Sv. Jurija na Ščavnici) je imelo v prvem upravnem letu dohodkov 1731 fl. 96 kr. Ta svota se je nabrala od udov, katerih šteje društvo 371; in od dobrotnikov, katerih je 246. Med dobrotniki je eden s 540 fl.; od Sv. Jurjevskih rojakov sta doslej temu društvu darovala zdaj že pok. č. g. Martin Godina dve obveznici 50 fl. in č. g. župnik Jožef Sinko letnino 30 fl. Naj bi blaga gospoda našla veledušne naslednike med mnogobrojnimi Jurjevskimi rojaki! Prejšnja volila znašajo z obresti vred okoli 3800 fl., tedaj znaša svota na koncu 1. upravnega leta čez 5500 fl., s katerim uzpehom sme društvo zadovoljno biti.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Po zraku frči vse, polno govoric. Nekaterim je grof Taaffe bolan in si želi pokoja; drugim pa se dozdeva, da še ima dovolj moči za nove volitve. Pravi se namreč, da vlada kmalu razpusti državni zbor ter razpiše nove volitve. Pri njih pa hoče dobiti večino poslancev za-se, kajti to čuti, da s trinožno večino ne gre dalje. Kaj je na teh govoricah resnice? Pičlo malo, brž le toliko, da si razne stranke želijo zanesljivih zaveznikov, naj že bode za ali proti vladi. — Grof Taaffe se je z Dunaja povrnil nazaj na svojo graščino. Nalžov ter se vrne na Dunaj še le dne 18. avgusta, o cesarjevem rojstnem dnevu. Dotlej torej ostane vse pri starem in še brž tudi na dalje.

Češko. Mladočehi ne vedó, kaj naj počnejo; za splošno volilno pravico so delavci okoli mest, zoper njo morajo biti pa kmetje in češki kmetje so že na nekaterih krajih izrekli svoje mnenje zoper tako novotarijo in so tako obsodili tiste mladočeške poslance, ki se ženejo za-njo. Sicer pa je vse le govoričenje in še vlada brž ne misli na preosnovno volilnih postav.

Štajarsko. Ze sedem tednov ležé sekovski knezskof, dr. Zwerger na smrt bolni; na ozdravljenje ni več upanja. — Za Lipnico in sosednje trge je treba voliti drž. poslanca; ponuja se volilcem dosedanji poslanec Morre in pa »baron« Pistor iz Šentilja v Slov. goricah. Ko bi mož tako popolnem izginil iz naših krajev, želeli bi mu, da si ga naši Nemci izberó za poslanca: mi bi z njim ničesar ne zgubili, oni pa bi ničesar ne pridobili.

Koroško. Po gostem jim v naši sosednji deželi toča pobije polje in ker dežela sploh nima veliko polja, zadene uboge kmetovalce ta uima še tem huje. Zavarovati pa se zoper škodo po toči stane veliko in od tod prihaja, da se le malo kmetov zavaruje in tem večja nevolja, če potem toča pride! »Mir« priporoča vsled tega naj se okraji zavarujejo med seboj! Misel je dobra in pretežko ne bode izpeljati jo, ako je-le za to dobra volja.

Kranjsko. Odkar je baron Hein deželni predsednik, cika vlada jako na nemško stran, ali ne vselej srečno. Tako je urednik vladinega glasila postal hud Nemeč, dr. Noč, toda pravi se, da je že toliko neumnosti spravil na svitlo, da je postalo nje celo baronu Heinu preveč. — V Kamniku se je osnovalo »slov. planinsko društvo«; ali ono je pravo za pravo le podružnica enacega društva v Ljubljani.

Primorsko. V Gorici so laški dečaki jako drzni, kedar jih je več skupaj in prav radi napadejo Slovenca. Mestno redarstvo pa drži neki z onimi dečaki, ne prashač, kdo je kriv pretepa. — Mestni zastop. v Trstu gospodari, da se Bog usmili! Letos bode za $\frac{1}{2}$ milj. treba novih dolgov in največ denarja se izdaja za nepotrebne reči n. pr. laške vsporednice na ljudskih šolah v slov. okolici!

Hrvaško. Rodoljubi imajo v tej deželi hude dneve, vlada skorej, da jim prepoveduje že dihanje. V Makarski so hoteli napraviti tabor, zborovanje pod milim nebom, toda vlada jim ni dopustila. Ali pa ti se ona boji za zdravje čvrstih Hrvatov!

Ogersko. Judje silijo vlado vedno naprej v pogubljivo brezverstvo; ker pa hiša velikašev, gosposka hiša državnega zbora, ne vleče z vlado, zato hoče ona sedaj le-to prenoviti t. j. več novih udov, največ kalvincev in judov spraviti va-njo. Ljudstvo pa je previdno dovolje, da se upira taki prenovitvi in tudi po mestih čutijo, kako nevarno bi bilo, če še judje dobijo v državi večjo moč.

Vunanje države.

Rim. Nekaj časa so liberalci, posebno avstrijski, znali veliko »o sovraštvu« papeža Leona XIII. do tripelalijance in so gnali velik trušč o njem, kedar so si bili v strahu, da krene vlada na stran konservativcev. Sedaj ni več strahú in bliskoma jim sv. oče niso več tisti sovražnik tripelalijance. Ne mara, da so jej še prijatelj!

Italija. Dnes se začne posvetovanje o bankah v senatu in ker se vlada boji, da pade načrt postave pod klop, mora celo kralj Umberto priti v Rim, da ji pomaga, rešiti tega spačka o bankah. Znano je namreč, da vlada prikrija »velike goljufe« pri teh bankah; nekaj manjših pa je poklicala pred sodnijo. »Veliki« goljufi pa so neki prav blizo vlade.

Francija. Kakor je znano, je sedanja republika popolnem v oblasti framasonov; vsled tega je velika pregreha, če kdo ne ljubi farmasonov, ampak odkriva, kakor je prav, njih hudobije. To je storil nek škof in kar h krati je imel več tožb zavoljo tega, vendar na zadnje je najvišja sodnija škofa oprostila in tožbe mora plačati framasonstvo. Škoda pa je, da ista sodnija ni djala framasonstva sedaj na tožnjo klop, uzroka za to bi ji ne bilo treba dolgo iskati. Največje hudobije se godijo v imenu, če že ne po naročilu framasonov.

Anglija. Vlada si prizadeva sedaj veliko, da dobi nemškega cesarja za-se in kakor je podoba, nagiblje se on precej na zvezo nemškega cesarstva z angleško državo. Česa pač ne stori strah pred francosko in rusko zvezo!

Nemčija. Stari Bismarck še vedno ne da mirú in kjer more, tam se znese nad sedanjim kancelarjem, grofom Caprivijem in s tem nad cesarjem samim. Sedaj ostro graja, da Caprivi išče podpore tudi pri Angležih, češ, da ti niso zvesti zavezniki. To je sicer resnica, toda ali je bila nemška država kedaj bolja nasproti naši državi?

Rusija. Iz te države v tem tednu ni poročil, da bi nas zanimala. Kar se bere v raznih listih o njej, posebno o poljskih deželah, to je očitno — raca, izmišljena izgola za to, da se v listu prost. r. izpolni. Resnica je le toliko, da ruska vlada poljskih katolikov ni vesela.

Bolgarija. Metropolit Kliment je obsojen na čas življeje v ječo, toda knez ga hoče pomilostiti — v zapor v tem samostanu, v katerem so ga že doslej držali. Mogoče je že, da je Kliment bil preveč na strani Ru-

sije, toda tolika ni njegova pregreha, da mu vzamejo »luč dneva«.

Srbija. Naj se dene prejšnje ministerstvo na tožnjo klop, to je sicer skupščina vsprejela, ali sedanja vlada ne dovoli, da ministre denejo v zapor, kakor želi večina skupščine. Ako se drži skupščina svojega sklepa, hoče sedanje ministerstvo vzeti slovo in prav stori. Da so bili prejšnji ministri domoljubi, tega njim ne more nihče odreči: če so pa predaleč segli v tem, no to še ni tolika pregreha!

Turčija. Vendar je sultan odpustil khediveja Abbas-paša v domovino, v Egipt. Njega so potem v Aleksandriji posebno navdušeno vsprejeli. Ali je bilo za to uzroka? Doslej še ne vemo, kaj je opravil v Carigradu.

Amerika. V južni Ameriki še nastaja vselej ustaja za ustajo in ljudje ne morejo priti do miru. Sreča je samo, da se navadni kmetovalci in rokodelci na deželi ne izmenijo veliko za to, kar se počenja v mestih; sicer pa bi šlo vse križem in nastali bi lahko hudi časi. — V Chicagu je neka tovarna, ki je klala na tisoče svinj ter razpošiljala meso na vse strani, prevrgla in svinjsko meso je vsled tega ondi izgubilo blizo vso ceno.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

S sekiro, katero je imel pri sebi, odseka takoj vejo z drevesa, jo hipoma oklesti, potem odrine plav z vejevja in začne veslati.

Ko pride plav na pravo strugo reke, plaval je bliskoma hitro. Kam? Tega niso vedeli. Pretekla je ura za uro. V jutro priplujejo iz lesov. Vsa okolica je bila podobna velikemu jezeru. Velikanski vrtinci rumene in peneče vode so se valili tuleč po pusti planjavi. Med tem se je danilo bolj in bolj. Sokol je neprestano veslal in odrival izruta drevesa. Vsak drug bi se zgrudil od napenjanja; na njem pa še ni bilo poznati truda.

Med tem je Lovrencu postajalo huje in huje. Sedaj je imel vročico, sedaj ga je zapustila; ali oslabeled je. Preveč je bilo že trpljenja na njegovem starem, že izdelanem telesu. Približal se je konec in velik pokoj; prišla je olajšava večna. O poludne se vzbudi in reče:

»Micka, jaz jutra več ne dočakam. Oj dete, dete! Da bi ne bil šel nikdar iz Bistrice in tebe ne zavel! Ali Bog milostivi, pretrpel sem mnogo; odpusti mi grehe moje! Mene pokopljita, če bodeta mogla; tebe pa naj Sokol spremi k staremu gospodu v Rio de Janeiro. Ta dobri gospod se te usmili, . . . dá ti za pot in vrneš se v Bistrico. Jaz se več ne vrnem. O Bože, Bože milosrčni, dovoli duši moji, da poleti, kakor ptica, tja in vsaj pogleda mili kraj!«

Tu ga napade vročica; začel je moliti: »Pod tvoje zavetje pribežim, sveta božja Porodnica!« Hipoma pa zavpije: »Ne vrzita me v vodo, saj nisem pes«; a potem zakliče vnovič: »dete, odpusti mi, odpusti! . . .«

Sirotica pa je klečala pri vzglavju ihteč . . . Sokol je veslal in solze so ga dušile.

Zvečer se je izvedrilo. Zahajajoče solnce se prikaže nad poplavljeno okolico; zlati žarki so odsevali na vodi. Starec je začel umirati. Od začetka je ponavljal z žalostnim glasom: »Zapustil sem Slovensko, to zemljo ljubljeno;« ali potem se mu je zdelo v blodnji, da se z Micko vrača v domovino, in da mu je stari gospod v Rio de Janeiru dal za pot in za kmetijo. Na oceanu sta; ladija plava noč in dan; mornarji prepe-

vajo. Potem vidi pristanišče v Genovi, iz katerega je odrinil; razna mesta migljajo pred očmi; govoricca laška brni okrog; vlak pa leti naprej. Lovrenc čuti, da se bliža domovini bolj in bolj; neka radost mu širi prsa; druga, mila sapa pihlja s krajev rojstvenih. Kaj je to? Soča — meja. Bedno kmetsko srce bije, kakor kovalo . . . Pelje se dalje. Bože, Bože! a to so že sadovnjaki in polje Janezev . . . njih hiše in bele cerkve. Tam gre kmet z ovčjo kapico za plugom. On roke k njemu izteza iz vagona. Gospodar, gospodar! . . . govoriti ne more. Peljeta se dalje. A kaj je tam? Mesto Celje, za Celjem pa je Bistrica. Oba z Micko gresta po cesti in plakata. Pomlad je. Žito cvete . . . kebri brenčijo po zraku . . . V Bistrici zvoni »Zdravo Marijo« . . . Jezus! Jezus! Čemu toliko sreče — njemu, grešnemu človeku? Še čez ta grič a tam je že križ in kažipot in bistriška meja. Ne gresta več, nego . . . letita, kakor na perotih; že sta na griču, pri križu, pri kažipoti. Kmet se vrže na zemljo in joka od sreče; poljubuje zemljo, plazi se h križu, objame ga z rokama: ža je v Bistrici. Tako je. On je že v Bistrici, ker le mrtvo njega telo počiva na zablojeni plavi; a duša je zletela tja, kjer sta sreča in pokoj . . .

Zaman dekle kliče: »Oče, oče!« Uboga Micka, on se ne vrne več k tebi! Njemu je dobro v Bistrici.

Znočilo se je. Sokol ni mogel več držati droga; oslabeled je od veslanja, in glad se je oglašal. Micka je molila sklonjena nad truplom očetovim s presunljivim glasom: »Oče naš«. Sokol je čutil, da ga zapuščajo moči; hipoma se postavi po koncu in zakliče: »Za pet ran Kristovih, tam je luč!« Micka pogleda v ono stran, kamor je kazal. Res se je v daljini lesketala lučica, od katere je dolga, svetla proga odsvitala po vodi.

(Konec prih.)

Smešnica. »Oče«, reče pivec krčmarju, »oče, to vaše vino pa je pravo!« »Iz česa«, vpraša ga krčmar veselo, »iz česa pa sodite na to?« »Kislo je, kislo«, odvrne pivec, »ponaredi tako, če ga človek more!«

Razne stvari.

(Mil. knezoškof) končajo za letos dnes v Vojniku kanonične vizitacije ter se povrnejo zvečer v Maribor nazaj.

(Premeščenje.) Minister za pravosodje je odločil, da se g. Anton Svetina, c. kr. notar na Vranskem, preseli na enako mesto v Gornji Grad.

(Blagoslovljenje.) V Brezicah je bilo v nedeljo slovesno blagoslovljenje cerkve oo. frančiškanov. Cerkev so letos od tal do vrha vso prenovili ter se kaže sedaj v prav lepi podobi.

(Sv. misijon) bodo imeli očetje lacaristi od Sv. Jožefa pri Celji od dne 11.—19. avgusta t. l. pri romarski cerkvi Marije Trošti v Žitalah.

(Občinske zadeve.) Pri občinski volitvi Sv. Jurija ob Ščavnici je voljen dne 18. rožnika Fran Čirič za obč. predstojnika, potem Fran Belec in Fran Janžek, svetovalcem. Vsi so vrli rodoljubi.

(Nemška šola.) »Nemški trg« Ljutomer dobi neki vendar-le nemško šolo. Nova šola bo enorazrednica za dečke in dekleta, stara šola pa ostane v svoji dosedanji sestavi.

(Südmark.) Podružnica »Südmark« v Mariboru priredi v soboto pri »Stari pivarni« veselico, kakor pravi, naj pokaže, da v Mariboru ne mara nihče za veselico »slov. pevskega društva«. Ta nemška veselica se priredi torej iz gole kljubosti.

(Nevihita in požar.) Strela vdarila je dne 28. julija zvečer v hišo Jurija Salatnika na Sesterzah. Siro-mak je tembolj milovanja vreden, ker je že krmo in vse žito pospravljeno imel; bil je za malo svoto zava-rován. Tudi viničarija Švaršnikovih dedičev v Završah je tisto uro na ravno tak način pogorela in še na dveh drugih krajih se je videl ogenj.

(Mladina.) Na Slatini je te dni Stonjšekov hlapec izpil čašo strupa ter je v groznih bolečinah umrl. Rad bi se bil ženil, pa ga »izvoljena« ni marala.

(Slov. slovstvo.) Pri J. Krajevi v Novem mestu je izšla v čveterih zvezkih »narodne biblioteke« zgodovinska povest »Z ognjem in mečem« v slov. prestavi in pri D. Hribarji v Celji 2. zvezek »zbranih dramatičnih in pripovednih spisov« dr. J. Vošnjaka. V tem zvezku je »Lepa Vida«, drama v 5 dejanjih ter podoba in življenjepis gosp. pisatelja.

(Plemenitost.) Pri c. kr. okr. glavarstvu v Mariboru je bil E. Pistor, »graščak« pri Sv. Ilji v Slov. goricah, obsojen na 100 fl. kazni, ker si je svojil ime barona, pa nima za to pravice.

(Ubežal) je kaznjene Anton Lorber, ki je bil na delu na neki kmetiji pri Celji in Fr. Dobnik, doma v Hočah pri Mariboru, iz ječe c. kr. okr. sodnije v Maribora.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: Janez Pajtler, kaplan v Ljutomeru, Gregor Hrastelj, kaplan v Slivnici pri Mariboru, Fr. Korošec, kaplan v Cirkovcah in neimenovanec v Studenicah — vsak po 5 fl.

(Požar.) V četrtek dopoldne je zgorelo v Zdraganji vasi, v župniji Cirkovce, 15 hiš in gospodarskih poslopij ter se pravi, da je otrok, igrajoč z vžigalicami, požgal.

(Toča.) V petek popoldne je bila huda toča po vzhodnjem Pohorji nad Slov. Bistrico, pa tudi po nekaterih haloških gričih je napravila veliko škode.

(Poboj.) Nekaterim delavcem se godi okoli Maribora pač predboro, kajti skorej vsako nedeljo so poboji po oštarijah v predmestjih naših. Ali mora res v nedeljo vse po grlu doli, kar si človek zasluži v tednu?

(Davica.) V Ljutomeru in okolici se prikazuje pri otrokih davica ali difteritis. V Pristavi sta dva otroka že umrla, v trgu pa jih je čvetero zbolelo.

(Duhovne vaje.) Od dne 22. do 30. julija so imeli č. oo. lazaristi iz Celja duhovne vaje v Kapelah pri Brežicah. Udeležba je bila mnoga.

(Iz Drave) so potegnili v Obrži pri Središči truplo mladeniča ter se doslej še ni izvedelo, kdo da je bil; utonil pa je najbrž pri kopanju.

(Obsodba.) Dne 31. julija sta bila pri c. kr. okr. sodniji v Celji Matija in Friderika Strašek, nazadnje poštarja v Zalci, prej na Slatini, obsojena vsak na tri leta težke ječe. Ogoljufala sta c. kr. pošto za 3133 fl. 89 kr. Friderika noče bita nič kriva, ali priče pravijo, da je prav ona najbolj kriva goljufije.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. A. Pajmon, župnik v Sromljah, stopi v pokoj; č. g. Štefan Turkuš, kaplan pri Sv. Petru za Mariborom, pride za provizorja v Sromlje; č. g. Jožef Kostanjevec, kaplan pri Sv. Marku nižje Ptuja, pride za kaplana v Št. Kungoto na Pohorji in novomašnik, č. g. Anton Štrakelj pride za kaplana k Sv. Marku nižje Ptuja.

Loterijne številke.

Gradec 29. julija 1893:	13, 65, 31, 83, 1
Dunaj „ „	36, 53, 11, 18, 63

Leopold Tratnik
v Ljubljani
sv. Petra cesta št. 27
filiala v Mariboru
Domgasse
št. 1.

se priporoča prečastiti duhovščini in slov. cerkvenim predstojništvom, sploh vsem cerkvenim dobrotnikom za naročila cerkvenih posod in orodja, katere v raznih zlogih, od navadnega svečnika do najfinjše umetno izdelane monštrance itd. izdeluje.

V zalogah

je veliko lepih različnih posod in orodja že izgotovljenih na razpolago, vsako naročilo se vestno in hitro izvrši iz različnih kovin — iz zlata, srebra, bakra, nikla itd.

Staro blago se popravi, pozlati, posrebrni in poniklja.

Ilustrovani ceniki na razpolago. 5-12

Uradne in trgovske
KUVERTE
s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zaupni mož v vsaki fari.

Velevažno, čez četrto stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje vživajoče domače denarstveno podjetje (poroštevni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznana blagovosno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsaki fari po jednega zaupnega moža z nalogo pospeševati večje razširjenje tega podjetja v do-tičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obzira popolno zaupanje vživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znakom „201.191. Graz postlagernd“ več poizvedeti. 14-15

Neoženjen mož,

kateri razume vsako gospodarsko, kletarsko in sodarsko delo, želi službo v graščini ali večjem župnijskem hramu na slovenski zemlji. Več pové upravnništvo tega lista.

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je „Duhovni Vrtec“

v V. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 stranih še poduk za sveto birmo in 116 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom. . . . 85 kr.
„ „ „ „ s kopčo 95 „

„Poduk za sv. birmo“ 10 kr.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Na prodaj.

Podpisani proda svojo hišo v Negovi št. 10 z vrtom. Najbolj bi bila sposobna za gospode v pokoji, ker je le 50 korakov od cerkve oddaljena.

Karl Spirk,
gostilničar.

1-3

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči. izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,

gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdko. 24

Služba organista in cerkovnika

je pri Sv. Andreju v Leskovci s 1. septembrom razpisana. Stanovanje prosto in drugi dohodki povoljni. Cecilijanci, kateri se morajo obvezati, tudi ljudsko cerkveno petje gojiti, inajno prednost; drugi po prestani skušnji.

Predstojništvo.

Graščinsko oskrbnništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8-10 gold. 11

Hram na voglu

v vojašniški ulici (Kaserngasse) št. 2 v Mariboru se iz proste roke proda. Več pové lastnik. 1-3

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28
priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zreal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

☛ po najnižji ceni. ☛

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 4-20

Štajerska deželna zdravilnica Rogačka-Slatina.

Južne železnice postaja: **Poličane.**

Sezona od 1. maja do 30. septembra.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravateljstvo brezplačno.

Tempeljska in Styrija-slatina,
vedno nova polnitev,

slavoznano glavberjevosolno zdravilo proti boleznim prebavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini ter tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specializiranih in droguerijskih prodajalnicah ter v lekarnah. 6-8

☛ Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih lastnosti s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Briselju in Tunisu.

Zelodčeva tinktura
lekarja G. Piccoli-ja
v Ljubljani

je vspešno dietetično sredstvo, katero krepk in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izborno pospešuje. 3-12

Izdelaovatelj razpošilja jo proti povzetju zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. Poštino plača vedno naročnik.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

OZNANILO.

Zavarovanje poljskih in travniških pridelkov proti škodi po ognju prevzame cenó

„Unio catholica“

društvo za vzajemno zavarovanje na Dunaji.

Glavno zastopništvo v Gradcu Radetzkystrasse 1.

Škode se takoj cenijo in pravično izplačujejo.

Katoličani, kateri se hočejo tem društvu pridružiti naj se oglašijo pri zastopništvu v Gradcu. Zastopniki za dežele in na kmetih se iščejo. 3-6

OZNANILO.

S šolskim letom 1893/4 se oddajo tri štipendije po 300 gld. to je tri sto forintov a. v. za medicinece, kateri imajo na Štajarskem domovinsko pravico. — Prošnje s krstnim in domovinskim listom, z dokazom o dovršenih študijah in z reverzom, naj se pošiljajo do 1. septembra deželnemu odboru. Vse drugo glej v št. 30. tega lista. 1-2

Gradec, dne 15. julija 1893.

Od štaj. deželnega odbora.

Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „**Žalostna mati Božja**“, spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku, 6. natis. Obsegá pouk o češčenji žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane
vezana v polusnje gld. — 70
„ z zlatim obrezkom „ — 80
„ v usnje z zlatim obrezkom „ 1-40
2. „**Družbine bukvice za dekleta**“, spisal Jožef Rozman, pokojni Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe, pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo
vezane v usnje z barvanim obrezkom gld. 1-30
„ „ rudečim „ „ 1-40
„ „ zlatim „ „ 1-60
3. „**Duhovni Vrtec**“, 5. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga, posebno za mladino, stane
v usnje vezan z zlatim obrezkom gld. — 85
„ „ s kopčo „ — 95
4. „**Sveto opravilo**“, spisal Anton Slomšek, nekdanji viši ogleda šol, 5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja
vezano gld. — 35
„ v polusnje z zlatim obrezkom „ — 50
„ v usnje z zlatim obrezkom „ — 60
5. „**Ključek nebeški**“, spisal Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, za šolarje nižih razredov, velja
vezan gld. — 30
„ v polusnje z zlatim obrezkom „ — 40
„ v usnje „ „ — 50
6. „**Bukve božje v naravi**“, podomačil P. Hrisogon Majar, stane 20 kr.
7. „**Božič**“ pridnim otrokom, spisal Alojzij Vakaj, stane 15 kr.
8. „**Svete pesmi za šolarje**“, vezane 10 kr.
9. „**Zbirka narodnih pesmij**“ I. snopič 10 kr.
10. „ „ II. snopič 10 kr.
11. „**Ženitovanje**“ 15 kr.

Kneipp-ova sladna kava

je edino prava v rdečih štirivoglatih zavitkih s podobo župnikovo in tvrdko

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po gld. 2-10. 4-15

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

(Odgov. J. Otorepec)